

РЕШЕНИЕ

№ 2091

гр. София, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 29.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

като разгледа дело номер **2752** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294-298 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Н. А., чрез пълномощник адв. З., против действия на органа по изпълнението, обективирани в покана за доброволно изпълнение с изх. № РНД22-ГР94-748/21.03.2022г., издадена от кмета на район „Н.“ Столична община, за принудително изпълнение на заповед № РНД20-РД56-245/30.09.2020г. на кмета на СО район „Н.“.

С доводи, че поканата за доброволно изпълнение не отговаря на изискванията на чл. 277, ал. 2, т. 4 от АПК, както и че предприетите действия от органа по изпълнението противоречат на принципа на съразмерност жалбоподателят претендира отмяна на писмото.

Ответникът взема становище за недопустимост на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

Със заповед № РНД20-РД56-245/30.09.2020г. на кмета на СО район „Н.“, издадена на основание чл. 65 от ЗОС и чл. 34 от НРУУРОЖТСО, е наредено да се иземе жилище частна общинска собственост, находящо се в [населено място], район „Н.“, [жк], [жилищен адрес] актуван с АОС № 72/14.01.1997г. на СО район „Н.“, от С. Н. А., който го държи без правно основание.

Заповед № РНД20-РД56-245/30.09.2020г. на кмета на СО район „Н.“ е оспорена от С. Н. А. пред Административен съд София-град. С решение № 525 от 01.02.2021г. по адм. дело № 10713/2020г. на АССГ, оставено в сила с решение № 2528 от 17.03.2022г.

по адм. дело № 9382/2021г. на ВАС, съдът е отхвърлил жалбата срещу заповедта.

Изготвена е покана за доброволно изпълнение рег. инд. № РНД22-ГР94-748/21.03.2022г., издадена от кмета на СО район „Н.“, адресирана до С. А., предмет на оспорване в настоящото производство.

В поканата за доброволно изпълнение е посочено, че с влязло в сила решение № 2528/17.03.2022г., постановено по адм. дело № 9382/2021г. по описа на ВАС, е оставено в сила решение № 525/01.02.2021г., постановено по адм. дело № 10713/2020г. по описа на АССГ.

С решение № 525/01.02.2020г. по адм. дело № 10713/2020г. съдът е отхвърлил жалбата на С. А. срещу заповед № РНД20-РД56-245/30.09.2020г. на кмета на СО район „Н.“, издадена на основание чл. 65, ал. 1 от ЗОС.

С поканата за доброволно изпълнение е указано на С. А., че обитава жилище частна общинска собственост, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] без правно основание и следва да го освободи доброволно в 7-дневен срок, считано от 22.03.2022г.

Жалбоподателят е предупреден, че в случай че не освободи доброволно жилището в срок до 28.03.2022г., производството по принудително изземване по реда на чл. 65, ал. 1, 2 и 3 от ЗОС ще се проведе на 29.03.2022г. от 11:00 часа със съдействието на МВР.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна – длъжник по изпълнението и в законоустановения срок.

Съдът не споделя доводите на ответника, че оспореното писмо представлява покана за доброволно изпълнение по чл. 277, ал. 1 от АПК, поради което не подлежи на съдебен контрол.

Видно от съдържанието на писмото, в същото са обективирани, както покана за доброволно изпълнение, така и предприемане на действия по принудително изпълнение, тъй като е посочено, че при липса на доброволно изпълнение в срок до 28.03.2022г., производството по принудително изземване по реда на чл. 65, ал. 1, 2 и 3 от ЗОС ще се проведе на 29.03.2022г. от 11:00 часа със съдействието на МВР. Нормата на чл. 277 ал. 2, т. 4 от АПК разписва част от съдържанието на поканата за доброволно изпълнение, а именно същата следва да съдържа „предупреждение за пристъпване към принудителни действия при липса на доброволно изпълнение в 14-дневен срок“. Видно от цитираното по-горе съдържание на писмото, то не представлява предупреждение, че при липса на доброволно изпълнение, ще се пристъпи към принудително. Напротив, с писмото директно е насрочено принудително изпълнение с дата и час, т.е. писмото има характер на постановление на орган по изпълнение по смисъла на чл. 294 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 294 от АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. Несъмнено насрочването на принудително изпълнение, обективирано в оспореното писмо, представлява действие на органа по изпълнението.

Съгласно чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК орган по изпълнението срещу граждани и организации е административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, освен ако в изпълнителното основание или в закон е посочен друг орган. В конкретния случай принудителното изпълнение е насрочено именно от

органа, издал административния акт.

В случая изпълнението е започнало въз основа на годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т. 1 от АПК – влязъл в сила индивидуален административен акт, Заповед № РНД20-РД56-245/30.09.2020г. на кмета на СО район „Н.“.

Независимо от горното, органът по изпълнението е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като не е спазил изискванията на чл. 277, ал. 1 и 2 от АПК.

Съгласно чл. 277, ал. 1 от АПК органът по изпълнението отправя до длъжника покана за доброволно изпълнение в 14-дневен срок от получаването и.

Процесното писмо, обективиращо и покана за доброволно изпълнение, е изготвено на 21.03.2022г., като длъжникът е приканен да освободи общинското жилище в 7-дневен срок, считано от 22.03.2022г. След като срокът по чл. 277, ал. 1 от АПК започва да тече от момента на получаване на поканата за доброволно изпълнение, неясно защо в случая още в самата покана е определена начална дата за доброволно изпълнение. Очевидно, за да се коригира този пропуск, на 21.03.2022г. служители на районната администрация са залепили поканата на вратата на жилището, за което са съставили констативен протокол за връчване на съобщения по реда на чл. 18а, ал. 9 от АПК. По преписката няма данни, че са изчерпани останалите способности за съобщаване по чл. 18а АПК, няма данни колко пъти е търсен адресата, в констативния протокол дори не е посочено, че адресатът не е открит, заради което е поставено обявление. Дори и да се приеме, че е приложим редът за съобщаване по чл. 18а, ал. 9 от АПК, в съобщението следва да е посочено, че документите или книгата са оставени в канцеларията на органа или на съда и могат да се получат в едномесечен срок. Съгласно чл. 18а, ал. 9, изр. 3 от АПК документите или книгата се смятат за връчени с изтичането на срока за получаването им от канцеларията на органа или на съда, т.е. в случая поканата следва да се счита за връчена с изтичане на 7-дневния срок от поставяне на уведомлението – 29.03.2022г., за която дата вече е насрочено принудителното изземване на жилището. Така на практика органът по изпълнението е лишил длъжника от възможността за доброволно изпълнение.

Отделен е въпросът, че срокът за доброволно изпълнение е нормативно установен – 14 дни от датата на получаване на поканата за доброволно изпълнение и органът по изпълнението няма правомощия да го намалява, а единствено да предостави по-дълъг срок.

Пропускът да се връчи по надлежния ред покана за доброволно изпълнение представлява съществено нарушение на изпълнително производство, тъй като едва при липса на изпълнение от длъжника в предоставения му с поканата срок /който не може да бъде по-кратък от законоустановения 14-дневен срок/, може да се пристъпи към принудително изпълнение. В случая ответникът директно е насрочил дата и час на принудително изпълнение на влязлата в сила заповед № РНД20-РД56-245/30.09.2020г., без да предостави възможност на адресата ѝ за доброволно изпълнение на разпоредените с нея действия, с което съществено е нарушил правото му на защита. Изложеното обосновава извод за незаконосъобразност на действията на органа по изпълнението, обективирани в поканата за доброволно изпълнение с изх. № РНД22-ГР94-748/21.03.2022г., издадена от кмета на район „Н.“ Столична община, които следва да бъдат отменени.

По искането на жалбоподателя за прекратяване на изпълнителното производство:

В разпоредбата на чл. 282, ал. 1 от АПК са предвидени различните основания за прекратяване на изпълнителното производство. В случая жалбоподателя претендира

прекратяване на основание чл. 282, ал. 1, т. 7 от АПК – поради фактическа и правна сложност на изпълнението. Компетентен да се произнесе по въпроса за наличието или липсата на основание за прекратяване на изпълнителното производство по чл. 282 от АПК е единствено органът по изпълнението. Органът по изпълнението се произнася с постановление /по арг. от чл. 282, ал. 3 от АПК/, с което прекратява изпълнителното производство, респ. отказва да го прекрати. Постановлението му може да се оспори пред съда по реда на чл. 294 от АПК. С оглед на изложеното, жалбата, в частта ѝ, съдържаща искане за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 282, ал. 1, т. 7 от АПК, следва да се изпрати на органа по изпълнението за произнасяне.

По делото е направено искане за спиране действията на органа по изпълнението, по което съдът се е произнесъл с определение № 2448 от 24.03.2022г. и е отхвърлил искането.

Постъпило е ново искане за спиране, към което са приложени доказателства. Съдът намира, че не дължи произнасяне по това искане, доколкото настоящото решение е окончателно и спорът за законосъобразността на предприетите действия по принудително изпълнение е окончателно решен.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за внесена държавна такса в размер на 10 лв., а в полза на адв. З. – адвокатско възнаграждение в минимален размер от 500 лв. за оказана безплатно правна помощ.

Воден от горното и на основание чл. 298 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Н. А., чрез пълномощник адв. З., действия на органа по изпълнението, обективирани в покана за доброволно изпълнение с изх. № РНД22-ГР94-748/21.03.2022г. на кмета на район „Н.“ Столична община, за принудително изпълнение на заповед № РНД20-РД56-245/30.09.2020г. на кмета на СО район „Н.“.

ИЗПРАЩА жалба вх. № 10710/22.03.2022г., подадена от С. Н. А., чрез пълномощник адв. З., в частта ѝ, съдържаща искане за прекратяване на изпълнителното производство, на кмета на Столична община район „Н.“ за произнасяне с постановление по чл. 282, ал. 1, т. 7 от АПК.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. Н. А. ЕГН[ЕИК] сумата от 10 /десет/ лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв. Б. С. З. – САК, ЕГН [ЕГН] адвокатско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лв. за оказана безплатно правна помощ на жалбоподателя С. Н. А..

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 298, ал. 4 от АПК.

СЪДИЯ:

